

1. Een ondeugende Rakker

‘Jan, weet jij waar Rakker is?’

Jan kijkt zijn zusje aan. ‘Nee, dat weet ik niet. Hij zal wel binnen zijn.’

Anneke loopt naar binnen, naar moeder, die in de keuken bezig is. ‘Mam, hebt u Rakker gezien?’

Moeder, die met het eten bezig is, kijkt op. ‘Nee, ik heb Rakker niet gezien.’ Anneke loopt naar boven naar haar slaapkamer. Daar is Rakker niet.

Ze kijkt in de badkamer. Ook daar is Rakker niet. Dan loopt ze weer naar buiten naar haar broertje en zegt: ‘Jan, ik kan Rakker nergens vinden. We moeten hem zoeken.’

Jan pakt zijn fiets en rijdt weg.

Anneke gaat lopen en roept: ‘Rakker! Rakker! Waar ben je?’

In huis heeft Anneke hondensnoepjes gepakt en die in de zak van haar rok gedaan. Maar hoe Anneke ook roept, ze kan Rakker niet vinden.

Jan fietst door verschillende straten, maar nergens is Rakker te zien.

Jan fietst nog een paar straten door en dan ... Ja! Opeens ziet hij Rakker.

Jan fietst vlug naar het grasveldje waar Rakker aan het snuffelen is. Maar als hij dichterbij komt, neemt Rakker weer de benen.

Hè, had ik maar hondensnoepjes bij me, denkt Jan. Maar

dat heeft hij niet. Rakker is alweer een eind verder. Jan gaat er vlug achteraan met zijn fiets. Opeens ziet hij dat Rakker naar een ander hondje toe loopt.

Jan zet zijn fiets neer en loopt rustig naar de hondjes. De twee hondjes zijn druk met elkaar aan het spelen. Ze hebben geen oog voor Jan. Het lukt Jan om Rakker bij zijn halsband te pakken. Hij neemt Rakker onder zijn arm, zet hem in zijn fietstas en fietst naar huis. Af en toe kijkt hij achterom, om te zien of Rakker nog in de fietstas zit. Het is een grappig gezicht: Rakker komt net met zijn potjes boven de fietstas uit. Zo vlug als hij kan, rijdt Jan naar huis. Daar ziet hij Anneke.

‘Ik heb Rakker gevonden!’ Jan stopt bij zijn zusje en Anneke pakt Rakker uit de fietstas. Ze knuffelt Rakker terwijl ze de hond tegen zich aan drukt.

‘Jij, ondeugende hond! Jij mag niet zomaar weglopen.’ Zo komen ze in huis, waar moeder de tafel al heeft gedekt.

‘Mam, we moeten de deur goed dichthouden’, zegt Anneke, ‘want anders loopt Rakker weer weg. Dat doet hij steeds.’

‘En als je hem roept’, zegt Jan, ‘komt hij ook nog niet terug, die ondeugd.’